

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет водного господарства
та природокористування
Державне агентство водних ресурсів України
Рівненська обласна державна адміністрація
Академія економічних наук України
Спілка економістів України
Всеукраїнська спілка вчених-економістів
Рівненська обласна організація Української Асоціації Маркетингу
Рівненське обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України
Державний університет «Люблінська політехніка» (Польща)
Технічний університет м. Варна (Болгарія)
Федеральний державний бюджетний навчальний заклад вищої професійної освіти
«Російській економічний університет ім. Г.В. Плеханова»
Інститут регіональних досліджень Національної академії наук України
Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана
Тернопільський національний економічний університет
Житомирський державний технологічний університет
Львівський національний аграрний університет
Луцький національний технічний університет
Національний лісотехнічний університет України

**VI Міжнародна
науково-практична конференція
Проблеми і механізми відтворення
ресурсного потенціалу України в
контексті євроінтеграції**

Збірник тез
16-17 жовтня 2014 року

м. Рівне

конкурентної стратегії розвитку суб'єктів підприємницької діяльності..... 167

СЕКЦІЯ 7. Управління фінансово-економічною безпекою держави, регіону, підприємства

Акімова Л.М. Проблеми та перспективи розвитку ринку фінансових послуг в Україні..... 170

Гісюк О.В. Трансформація державної форми власності..... 172

Грищук Н.В. Методичні підходи щодо оцінки фінансового стану агроформувань..... 174

Дума В.Л. Сутність фінансового потенціалу регіону..... 177

Мельник Л.М. Сутність антикризового управління підприємством..... 180

Павлов В.І., Трофімчук М.О. Оцінка механізмів відстеження маніпулятивних дій на біржовому ринку цінних паперів України..... 182

Павлов К.В. Сутність та класифікація об'єктів нерухомості..... 185

Рейська В.Б. Фіскальне регулювання інвестицій як елемент фінансово-економічної безпеки держави..... 188

Самарічева Т.А. Система ціноутворення як фактор фінансової безпеки молокопереробних підприємств..... 190

СЕКЦІЯ 8. Підвищення конкурентоспроможності діяльності суб'єктів господарювання

Гус В.М. Розвиток наукомістких високотехнологічних виробництв – запорука конкурентоспроможності 193

Козлюк В.В. Інвестиційний процес в регіоні 195

Солодкий В.О. Ключові напрямки збалансованого розвитку в галузях світового господарства 197

Черчик Л.М., Мостенець О.В. Класифікація конкурентних переваг рекреаційної системи регіону..... 200

СЕКЦІЯ 9. Економіка природокористування та екологічний менеджмент

Андрущенко О.С. Оцінка можливості диверсифікації газозабезпечення України за рахунок сланцевого газу..... 203

Балджи М.Д. Ресурсний потенціал регіону та методи його оцінювання (на прикладі Одеської області)..... 206

Біньковська О.В., Тютюнник Г.О. Соціально-економічні та екологічні аспекти забруднення ґрунтів регіонів України..... 208

Булишева Д.В. Шляхи вдосконалення політики управління земельними ресурсами приміських зон в умовах євроінтеграції... 210

Клименко О.М., Мамай Л.М. Поняття та характерні особливості економічної безпеки регіону..... 213

Колмакова В.М. Пріоритети фінансового забезпечення екологічної складової регіональної політики сталого розвитку.... 215

Коржунова Н.В. Проблеми рекреаційного природокористування в Україні..... 218

Кравець П.В., Розвод С.В., Лазебник М.М. Законодавчо-правові засади системи контролю руху деревини в Україні..... 220

Кропивко Д.С. Управління ефективністю діяльності вітчизняних підприємств-виробників органічної продукції..... 223

Крупко Г.Д. Вплив антропогенезу на зміну показника рНсол. дерново-підзолистого ґрунту на моніторингових ділянках Поліської зони Рівненщини..... 225

Левковська Л.В., Риждова К.І., Ковшун Н.Е. Державно-приватне партнерство як ефективна форма регулювання водокористування в Україні..... 228

Меліхова Т.Л. Проблеми природокористування у великих містах в кризових умовах..... 232

Миськовець Н.П. Оцінка природоохоронної діяльності рибної галузі..... 234

Мороз Е.Г. Теоретичні засади концесійної діяльності у водопровідно-каналізаційному господарстві України..... 237

Павлова І.І. Особливості функціонування природно-заповідного фонду Волинської області..... 240

Патока І.В. Організаційно-економічні механізми забезпечення сталого розвитку територіальних громад..... 243

Пригула М.Ю. Цементна промисловість та оцінка її впливу на довкілля..... 246

Скаковська С.С. Рекреаційний потенціал в контексті перспектив соціально-економічного розвитку регіону..... 249

Сохнич А.Я., Харачко М.В. Механізм фінансування природно-заповідного фонду..... 251

Строченко Н.І. Метрологічні аспекти адаптації нормативних документів в економіці природокористування..... 253

Судук О.Ю. Поводження з тарою і упаковкою: еколого-економічні стимули..... 255

Трохлюк Т.М. Тенденції сільськогосподарського виробництва у Рівненській області 258

Шнак Г.М. Розширення асортименту органічної продукції на вітчизняному ринку: регіональний аспект..... 260

Якимчук С.А. Вплив шуму на здоров'я людини..... 262

власності повинно прийматися рішення щодо трансформації державної власності. У перебудові відносин власності основним критерієм являється забезпечення більш високого рівня валового доходу і прибутку на вкладений капітал, а не адміністративний диктат та інтереси фінансової еліти. Важливою умовою забезпечення трансформації власності є здійснення цього процесу на основі плановості й ефективного державного регулювання з передбачуваними політичними, економічними та соціальними результатами.

При використанні такого підходу необхідно визначення цілей трансформації власності, її завдань, методів здійснення, способів досягнення та постійного контролю за виконанням поставлених завдань. Система трансформації власності повинна включати в себе: визначення перспективних цілей економічного і соціального розвитку; розробку та затвердження концепцій; розробку системи програм; розробку механізмів їх здійснення; моніторинг за виконанням; систематичне звітування про виконання програм і досягнуті результати; прийняття необхідних законодавчих актів, рішень [3].

Слід зазначити, що для подальшої трансформації державної власності головним мотивом має бути пошук економічної результативності та ефективності за рахунок раціоналізації структури власності.

Список використаних джерел

1. Лутченко Н. В. Актуальні проблеми трансформації відносин власності як інноваційна складова ринку України / Н. В. Лутченко / Наукові праці – 2007. – Том 79. (66) – С. 109-111.
2. Лукінов І. І. Економічні трансформації (наприкінці ХХ сторіччя) / І. І. Лукінов / – К.: ІЕ НАНУ, 1997. – 455 с.
3. Тимошенко Ю. В. Державна стратегія перебудови відносин власності / Ю. В. Тимошенко / Формування ринкової економіки. – 2003. – Вип. 11. – С. 7-22.

Гришук Н.В., асистент

Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ АГРОФОРМУВАНЬ

За умов господарювання, які притаманні транзитивній економіці, функціонування суб'єктів господарювання вимагають нових підходів у загальному управлінні агроформувань та інших підприємств, а особливо, щодо їх фінансової сфери. Їх діяльність в умовах сьогодення

залежить як від умов зовнішнього середовища функціонування підприємств, так і від їхньої обґрунтованості стратегії розвитку, маркетингової політики, внутрішніх механізмів формування і використання фінансових ресурсів. Виходячи із цього, одним з основних завдань фінансового управління в цих умовах належить забезпеченню належного фінансового потенціалу розвитку агроформувань.

В умовах сьогодення суттєво збільшує відповідальність та самостійність агроформувань у розробці, прийнятті та реалізації управлінських рішень щодо визначення шляхів та способів забезпечення необхідного фінансового потенціалу їх розвитку, які знаходять своє відображення у фінансових результатах господарювання агроформувань, відображає їх рейтинг на ринках, де функціонує, здатне генерувати прибуток, фінансову стабільність тощо.

Запорукою задовільного фінансового стану агроформувань є тактика фінансового управління, в тому числі і стосовно оцінки його фінансового стану у поточному і майбутніх періодах. Для того, щоб визначити фінансовий стан, визначаємось із системою зовнішніх і внутрішніх чинників, які на нього впливають.

У науковій літературі науковці використовують і поділ чинників, що впливають на фінансовий стан підприємства, на поточні та стратегічні. До поточних чинників відносять ті, що визначили наявний фінансовий стан, до стратегічних – ті, що мають вплив на досягнення відповідного рівня.

Такі науковці, як В.О. Мец, Д.В. Шиян визначають необхідність дослідження фінансового стану підприємства як в оперативному, так і у загальному управлінні, що зумовлює необхідність експрес і поглибленого аналізу фінансового стану з розробкою системи уніфікованих показників для вказаних видів аналізу [1; 2].

На думку Б.Є. Бачевського, для забезпечення задовільного фінансового стану на кожному підприємстві у загальній системі фінансового менеджменту необхідно розробити та забезпечити реалізацію системи аналізу та оцінки фінансового стану, що є адаптованою до особливостей функціонування на ринку, завдань його фін. стратегії та політики та фінансової ментальності керівників [3].

Така система забезпечить наявність відповідної інформаційної бази для проведення аналізу фінансового стану з врахуванням всіх чинників, що його визначають. Повноцінне функціонування можливе тільки за наявності компетентних і висококваліфікованих спеціалістів у фінансовому управлінні, що спроможні забезпечити виконання даних завдань. Найважливішою ознакою такого управління буде здатність функціонувати і розвиватись агроформуванню за умови задовільного

стійкого фінансового стану.

О.А. Материнська погоджується з думками вчених й додає, що ефективне управління фінансовим станом агроформувань, в тому числі й в плані їх ефективного розвитку, залежить не тільки від мети проведення, а й від доцільності використання того, чи іншого методу оцінки фінансового стану підприємства, його адаптації до сучасних значень і цілей розвитку. Також одним із напрямків визначення фінансового стану агроформувань є фінансова діагностика. Діагностику можна розглядати як оцінку фінансового стану за допомогою поглибленого експрес-аналізу, які виявляють проблемні зони агроформування і причини їх виникнення, а також оцінку його платоспроможності і ліквідності, та протидія кризовим проявам [4].

Діагностика фінансового стану розглядається як частина фінансового аналізу, у навчально-методичній літературі поняття “фінансова діагностика” в основному ототожнюється з фінансовим аналізом або розглядається як його складова частина чи вид. В.К. Савчук використовує термін “фінансова діагностика” як складову системи фінансового управління підприємством. Він зазначає, що на підставі даних, які поставляються системою фінансового обліку, проводиться фінансова діагностика, задача якої – інформувати керівництво про ті негативні зміни, які відбулися на підприємстві за останній період часу” Фінансова діагностика повинна базуватися на використанні спрощених (горизонтальний та вертикальний аналіз, аналіз за допомогою коефіцієнтів) та розгорнутих прийомів аналізу фінансового стану, особливу роль в яких відводиться факторному аналізу. Становлення фінансової діагностики як ефективного інструменту оцінки фінансового стану підприємства продовжується, а тому потрібно здійснювати подальше глибоке вивчення та розвиток фінансової діагностики, особливо як практичної частини, яку необхідно впроваджувати на кожному підприємстві [5]. Діагностика необхідна для оцінки привабливості підприємства з точки зору зовнішнього інвестора, визначення його позиції в національних та інших рейтингах; діагностика дає змогу виявити резерви і можливості, сильні та слабкі сторони підприємства, визначити напрямки адаптації внутрішніх можливостей організації до змін умов зовнішнього середовища.

Ефективна протидія кризовим проявам, що впливають на стан підприємства як ззовні, так і у його внутрішньому середовищі, можлива за умов своєчасного виявлення передвісників кризи. На ґрунті існуючих наукових і практичних підходів щодо визначення стану підприємства та його чутливості до дестабілізуючого впливу різних чинників господарювання найбільш ефективним є моніторинг

стану підприємства та зовнішнього середовища. Даний моніторинг являє собою сукупність заходів своєчасного виявлення ознак кризи підприємства і є складником системи антикризового управління підприємницької структури.

Отже, проблеми фінансового оздоровлення і шляхи його поліпшення стоять перед будь-яким підприємством і потребують оперативного розв'язання. Для цього слід виробити універсальний підхід до управління з урахуванням індивідуальних особливостей їх фінансової діяльності. Такий підхід має ґрунтуватися на об'єктивних закономірностях функціонування й розвитку економічних систем, враховувати вплив зовнішніх і внутрішніх факторів, особливості діяльності підприємства.

Список використаних джерел

1. Мец В. О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства. / В. О. Мец / – К. : КНЕУ, 1999.
2. Шиян Д. В. Комплексна оцінка фінансового стану галузей економіки / Д. В. Шиян / Фінанси України. – 2002. – № 2. – С. 54-62.
3. Бачевський Б. С. Механізм реалізації потенціалу підприємства / Б. С. Бачевський, О. В. Перепелюкова / Прометей: регіональний збірник н. пр. з економіки. – 2007. – № 2 (23). – С. 262-265.
4. Материнська О. А. Аналіз господарської діяльності/ О. А. Материнська, Юрчипена Л. В., Дробаніч А. В. / Навчальний посібник. – Вінниця-2014 – С. 231-234.
5. Савчук В. К. Аналіз господарської діяльності сільськогосподарських підприємств. /В. К. Савчук/ – Д. : Врожай, 1995. – 328 с.

Дума В.Л., аспірант

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Економічний розвиток будь-якого регіону визначається наявним на його території потенціалом: природним, трудовим, науково-технічним, виробничим, інтелектуальним, наявністю розвинутої інфраструктури тощо. Однією із складових потенціалу території є фінансовий потенціал, тобто наявні на даний час фінансові ресурси, що дають змогу вирішувати завдання економічного розвитку, та можливості їх зростання у перспективі.

У етимологічному значенні термін „потенціал” походить від латинського слова „potential” й означає „приховані можливості”, які в господарській практиці завдяки праці можуть стати реальністю [1]. У фінансовій літературі з проблем регіональної економіки фінансовий